

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXII Wydział

Sąd Unijnych Znaków Towarowych i Wzorów Wspólnotowych

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia SO Beata Piwowska

na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 października 2019 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku **H.K.**

z udziałem **M.F.**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia:

I. udzielić H.K. zabezpieczenia roszczenia o zakazanie M.F. wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportu oraz składowania narożnika o wyglądzie:

tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- a) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - b) jeden bok narożnika składa się z szezlonga oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparców, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - c) siedziska (w tym szezlong) i oparcia, na całej szerokości, posiadają poprzeczne przeszycia,
 - d) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne,

poprzez

1. nakazanie obowiązanemu, na czas trwania postępowania, zaprzestania wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportu oraz składowania w celu oferowania i wprowadzania do obrotu narożnika o wyglądzie:

tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- a) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - b) jeden bok narożnika składa się z szeszlona oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparcó, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - c) siedziska (w tym szeszlona) i oparcia, na całej szerokości, posiadają poprzeczne przeszycia,
 - d) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne;

2. zajęcie, na czas trwania postępowania, w miejscach prowadzenia przez obowiązującego działalności gospodarczej, jego magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez komornika w toku postępowania w przedmiocie wykonania postanowienia o zabezpieczeniu, narożnika o wyglądzie przedstawionym w pkt 1., tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- a) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - b) jeden bok narożnika składa się z szeszlona oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparcó, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - c) siedziska (w tym szeszlona) i oparcia na całej szerokości posiadają poprzeczne przeszycia,
 - d) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne;

II. oddalić wniosek w pozostałej części;

III. wyznaczyć H. K. dwutygodniowy termin do wytoczenia względem M.F. pozwu obejmującego roszczenie z punktu I.

UZASADNIENIE

25 października 2019 r. H.K.wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia o zakazanie M.F. wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportu oraz składowania narożnika o wyglądzie:

tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- e) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - f) jeden bok narożnika składa się z szezlonga oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparców, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - g) siedziska (w tym szezlong) i oparcia, na całej szerokości, posiadają poprzeczne przeszycia,
 - h) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne,

poprzez

1. nakazanie obowiązanemu, na czas trwania postępowania, zaprzestania wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, eksportu oraz składowania narożnika o wyglądzie:

tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- e) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - f) jeden bok narożnika składa się z szezlonga oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparców, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - g) siedziska (w tym szezlong) i oparcia, na całej szerokości, posiadają poprzeczne przeszycia,
 - h) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne;

2. zajęcie, na czas trwania postępowania, w miejscach prowadzenia przez obowiązanego działalności gospodarczej, jego magazynach oraz we wszystkich innych miejscach, które zostaną ustalone przez

komornika w toku postępowania w przedmiocie wykonania postanowienia o zabezpieczeniu,

narożnika o wyglądzie:

tj. narożnika w kształcie litery „U”, w którym:

- e) korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia,
 - f) jeden bok narożnika składa się z szezlonga oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparc, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia,
 - g) siedziska (w tym szezlong) i oparcia na całej szerokości posiadają poprzeczne przeszycia,
 - h) podłokietniki są odrębnymi od korpusu narożnika elementami,
- w tym również obejmującego inne wersje kolorystyczne.

Sąd ustalił, że:

H.K. prowadzi pod firmą *H.K. F.* działalność gospodarczą w zakresie produkcji i sprzedaży mebli skrzyniowych i tapicerowanych. (dowód: wydruk ze strony internetowej k.8, informacja z CEIDG k.9, print-screeny k.10-11) Uprawniony działa w branży meblarskiej od prawie 30 lat. Wytwarzane przez niego meble cieszą się wśród klientów dużą popularnością, ze względu na ich wysoką jakość i staranność wykonania.

H.K. jest uprawniony do wzoru wspólnotowego zarejestrowanego w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej 4 września 2014 r. pod nr. 1420251-0005, przedstawiającego meble

tapicerowane o wyglądzie:

. Przedmiot ochrony stanowi narożnik w kształcie litery „U”, którego korpus i dwa podłokietniki są innego koloru niż siedziska i oparcia, jeden bok narożnika składa się z szezlonga oraz trzech siedzisk i odpowiadających im oparc, a drugi bok narożnika stanowią trzy siedziska i odpowiadające im oparcia, siedziska (w tym szezlong) i oparcia na całej szerokości posiadają poprzeczne przeszycia, podłokietniki są elementami odrębnymi od korpusu narożnika. (dowód: świadectwo rejestracji EUIPO k.12-13)

Wzór ten jest wykorzystywany przez uprawnionego, który produkuje narożniki oferowane pod nazwą handlową „Korfu II”, w jednym kolorze (w różnych odcieniach) lub w wersji dwukolorowej, gdzie

siedziska i oparcia są w jednym kolorze, a ścianki boczne i tylne (podstawa) oraz podłokietniki w

innym:

(dowód: fotografie k.15, 16)

M.F.prowadzi od sierpnia 2014 r. pod firmą *P. M.F.* działalność gospodarczą w zakresie produkcji i sprzedaży mebli tapicerowanych. (dowód: wydruk ze strony internetowej k.17-22, informacja z CEIDG k.23-31, 35, print-screeny k.32-34) Obowiązany oferuje m.in. narożnik o wyglądzie:

(dowód: oświadczenie k.36, fotografie k.37-42, wydruki ze strony internetowej k.17-22)

Sąd zważył:

Rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 z 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U.UE.L.02.3.1 z 5.01.2002 r.) stworzyło ujednolicony system nabywania prawa wyłącznego do wzoru, jego jednolitego skutku na terytorium Unii Europejskiej i systemu ochrony. (ust. 3 art.1) Rozporządzenie zawiera legalną definicję, zgodnie z którą wzorem jest postać całego produktu lub jego części, wynikająca w szczególności z cech linii konturów, kolorystyki, kształtu, tekstury lub materiałów produktu lub jego ornamentacji (art. 3a). Zarejestrowany wzór wspólnotowy podlega ochronie w okresie 5 lat od daty zgłoszenia, o ile spełnia on przesłanki z art. 1 ust.2b w zw. z art. 5 ust.1b i art. 6 ust.1b. Uprawniony może przedłużyć ochronę na jeden lub więcej okresów pięcioletnich, łącznie do 25 lat. Powstaje w ten sposób wyłączność używania wzoru, obejmująca: wytwarzanie (*making*) całego produktu, w którym wzór został ucieleśniony lub do którego został zastosowany, oferowanie i wprowadzenie do obrotu, przy czym oferowanie dotyczy nie tylko sprzedaży, ale również najmu, dzierżawy czy innego rodzaju przekazania produktu, mającego ostatecznie na celu przeniesienie prawa, użycie produktu, który obejmuje także wystawy czy pokazy, jeśli prowadzi do zakłócenia normalnej ekonomicznej eksploatacji prawa wyłącznego, a także składowanie, interpretowane ściśle, ograniczane do dokonanego w celu oferowania produktu, wprowadzenia go do obrotu, importu itd. (art. 19 ust.1)

Z rejestracji wzoru wynikają także dla uprawnionego roszczenia zakazowe względem każdej osoby, która narusza lub grozi naruszeniem prawa m.in. wytwarzając, wprowadzając do obrotu czy przechowując produkty, w których jest on inkorporowany. Dla oceny naruszenia (groźby naruszenia) istotne jest ustalenie, że wzór ucieleśniony w produkcie pozwanego jest na tyle podobny do wzoru powoda, iż nie wywołują one na zorientowanym użytkowniku odmiennego ogólnego wrażenia, uwzględnia się przy tym swobodę twórczą. Zgodnie z art. 10, zakres ochrony obejmuje bowiem każdy wzór, który nie wywołuje u zorientowanego użytkownika innego ogólnego wrażenia (ust.1), uwzględniając przy tym stopień swobody twórcy (ust. 2). Określają go, postrzegalne zmysłem wzroku, cechy zewnętrzne wzoru ujawnione przez uprawnionego w dokumentacji złożonej przy wniosku o rejestrację. Dyrektywa nr 98/71/EC Parlamentu Europejskiego i Rady z 13.10.1998 r. w sprawie prawnej ochrony wzorów, w wersji angielskiej w sposób wyraźny odnosi się do tych właśnie cech. (*shown visibly*)

Z naruszeniem mamy więc do czynienia w każdym przypadku identyczności z wzorem wspólnotowym wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w kwestionowanym produkcie lub występowania pomiędzy nimi różnic zaledwie w nieznaczących szczegółach. Przy badaniu naruszenia prawa do wzoru, ze względu na podobieństwo do wzoru przemysłowego ucieleśnionego w produkcie pozwanego, stosuje się te same reguły co przy ocenie indywidualnego charakteru rysunku lub modelu, która opiera się na ogólnym wrażeniu, jakie sprawiają one na zorientowanym użytkowniku w odniesieniu do tego co poprzednio istniało w danej dziedzinie produktów.

Bez znaczenia jest, że wzór obowiązany różni się od zarejestrowanego rysunku lub modelu pewną, nawet dużą liczbą szczegółów, jeśli mimo wszystko użytkownik uzna, iż w bezpośrednim porównaniu, są one do siebie podobne. Wzór będzie miał charakter indywidualny jedynie wówczas, gdy ma na tyle silną zdolność odróżniającą go od innych, że będzie mógł być zindywidualizowany (uznany za odmienny) przez zorientowanego użytkownika. (por. M. Poźniak-Niedzielska *Wzór wspólnoty. w Ochrona znaków towarowych, wzorów przemysłowych i oznaczeń geograficznych w Polsce po akcesji do Unii Europejskiej*. UPRP Warszawa 2004 s.57-59)

Zorientowanym jest użytkownik bardziej wnikliwy, obiektywny, mający lepszą znajomość przedmiotu. Nie jest to sam twórca, przeciętny odbiorca ani znawca w określonej dziedzinie, lecz osoba, która tkwi pomiędzy nimi. Niekoniecznie musi to też być użytkownik finalny. (M. Poźniak-Niedzielska *Ochrona wzorów przemysłowych w prawie europejskim*. Europejski Przegląd Sądowy 1/2007 s.6, por. także wyroki Sądu Unii Europejskiej z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 (...), z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 (...) i z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 (...)) Zgodnie z orzecznictwem dotyczącym pojęcia *poinformowanego użytkownika*, przymiot *użytkownika* oznacza, że dana osoba, niezależnie, czy jest to użytkownik końcowy, czy nabywca profesjonalny, używa produktu, w którym zawiera się wzór, zgodnie z przeznaczeniem tego produktu. Określenie *po-informowany* sugeruje, że nie będąc twórcą czy ekspertem technicznym, użytkownik zna różne wzory istniejące w danej branży, posiada pewien zakres wiedzy na temat elementów, jakie te wzory zwykle posiadają, i w związku z zainteresowaniem produktami wykazuje stosunkowo wysoki poziom uwagi przy ich używaniu. Jednak nie oznacza to, że poinformowany użytkownik jest w stanie dokonać rozróżnienia wychodząc poza doświadczenie, jakie zgromadził w związku z użytkowaniem produktu między aspektami wyglądu produktu podyktowanymi jego funkcją techniczną a tymi, które są dowolne.

Pojęcie zorientowanego użytkownika należy rozumieć jako pośrednie między pojęciem przeciętnego konsumenta z zakresu dziedziny znaków towarowych – od którego nie wymaga się żadnej szczególnej wiedzy i który na ogół, z powodu swej niedoskonałej pamięci, nie dokonuje bezpośredniego porównania kolidujących ze sobą znaków – a pojęciem „znawcy w danej dziedzinie” używanym w prawie patentowym, oznaczającym eksperta posiadającego pogłębioną wiedzę techniczną. Określa ono nie użytkownika wykazującego przeciętną uwagę, lecz osobę szczególnie uważną, czy to z racji swojego osobistego doświadczenia, czy posiadanej rozległej wiedzy w danym sektorze. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Oceniając indywidualny charakter wzoru sąd rozważa na ile utrudnione jest w danej dziedzinie przemysłu tworzenie rysunków i modeli o charakterze indywidualnym. Swobodę projektanta mogą ograniczać narzucane mu względy funkcjonalne, techniczne, handlowe. Stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej produktu, a także przepisów prawnych mających do niego zastosowanie. Porównania ogólnego podobieństwa przeciwstawianych sobie wzoru zarejestrowanego i wzoru przemysłowego zawartego lub zastosowanego w produkcie pozwanego dokonuje się analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. Zorientowany użytkownik automatycznie pomija elementy, które są typowe i wspólne wszystkim tego rodzaju produktom, koncentrując się na właściwościach, które są wyrazem twórczej swobody lub odbiegają od normy. (por także późniejsze wyroki z 22.06.2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 (...), z 13.11.2012 r. w sprawach połączonych T-83/11 i T-84/11 (...)) Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, stopień swobody twórcy przy opracowaniu wzoru należy określać ze szczególnym uwzględnieniem wymagań związanych z właściwościami wynikającymi z funkcji technicznej danego produktu lub jego części, a także przepisów prawnych mających zastosowanie do takiego produktu. Ograniczenia te prowadzą do standaryzacji niektórych właściwości, które stają się w ten sposób wspólne wzorom stosowanym w danym produkcie. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Stopień swobody twórcy jest wysoki lub bardzo wysoki, jeżeli można wyobrazić sobie różne konfiguracje tego samego produktu, jeżeli produkt może zostać wytworzony w bardzo wielu różnych kształtach, kolorach i przy wykorzystaniu bardzo wielu różnych materiałów, jeżeli opis danego produktu jest bardzo szeroki i nie zawiera żadnego doprecyzowania co do jego rodzaju czy funkcji, lub też jeżeli ograniczenia o charakterze funkcjonalnym dotyczące obecności pewnych podstawowych elementów nie mogą mieć znaczącego wpływu na kształt i widok ogólny produktu, jako że może on przybierać różne kształty i być przedmiotem różnych rozwiązań. (tak: wyrok Sądu Unii Europejskiej z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18 i powołane tam wyroki)

Normatywna ocena ogólnego wrażenia dokonywana jest zgodnie z regułami określonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości i Sądu Unii Europejskiej (m.in. wyrok Sądu UE z 18.03.2010 r. w sprawie T-9/07 (...)) Ocenie podobieństwa / odmienności ogólnego wrażenia, jakie wywołują na zorientowanym użytkowniku podlegają wzór uprawnionego i wzór zawarty lub zastosowany w produkcie domniemanego naruszcyciela, nie przeciwstawia się natomiast produktów stron. Sposób, w jaki uprawniony używa wzoru jest bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu. Jego produkt może być jednak pomocniczo wykorzystany, jeśli nie ma wątpliwości co do jego tożsamości (obowiązany nie kwestionuje

identyczności wzoru i ucieleśniającego go produktu uprawnionego). Należy przy tym wyjaśnić, że porównanie to różni się od ryzyka konfuzji konsumenckiej w prawie znaków towarowych, gdzie klient, zachowujący w pamięci znak uprawnionego, myli z nim znak towarowy innego przedsiębiorcy. W przypadku wzorów, porównania – w ocenie normatywnej – dokonuje się w sposób bezpośredni (szerzej: L. Brâncuși *Wzór wspólnotowy i jego zakres ochrony*. Wydawnictwo C.H.Beck 2012 s.273-360), analizując występujące między nimi podobieństwa i różnice. (por. wyroki z 22/06/2010 r. w sprawie T-153/08 (...), z 16.12.2010 r. w sprawie T-513/09 (...), z 16.06.2011 r. w sprawie T-68/10 (...), z 9.09.2011 r. w sprawie T-10/08 (...))

Przy ocenie ogólnego odmiennego wrażenia chodzi o wrażenie wizualne, jakie dany wzór wywołuje jako całość. Podstawowe znaczenie ma ujęcie syntetyczne i całościowe, a nie analityczne wyszukiwanie różnic. (A. Tischner, *Przesłanki zdolności rejestracyjnej wzorów przemysłowych*, w: *System Prawa Prywatnego*, tom 14B Prawo własności przemysłowej, red. R. Skubisz, Warszawa 2012, s. 88)

Rozstrzygnięcie o naruszeniu prawa z rejestracji wzoru wspólnotowego opierające się na wypracowanych w orzecznictwie sądów wspólnotowych regułach oceny indywidualnego charakteru wzoru, wynika zasadniczo z czteroetapowego badania, które polega na określeniu:

1. sektora produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany,
2. zorientowanego użytkownika tych produktów i ich przeznaczenia, a także, poprzez odniesienie do tego zorientowanego użytkownika, stopnia znajomości stanu sztuki wzorniczej i stopnia uwagi wykazywanej przy porównywaniu – bezpośrednim, jeśli to możliwe – poszczególnych wzorów,
3. stopnia swobody twórcy przy opracowywaniu wzoru,
4. wyniku porównania rozpatrywanych wzorów z uwzględnieniem właściwego sektora, swobody twórcy i całościowego wrażenia wywieranego na zorientowanym użytkowniku przez zakwestionowany wzór i przez każdy wcześniejszy wzór, który został udostępniony publicznie. (por. wyrok Sądu UE z 7.11.2013 r. w sprawie T-666/11 (...)).

Przedstawione reguły oceny naruszenia prawa do zarejestrowanego wzoru wspólnotowego, ze względu na podobieństwo doń wzoru zastosowanego lub zawartego w produkcie pozwanego potwierdzają motywy wyroków ostatnio wydanych przez sądy unijne. (m.in.: wyrok Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 6.03.2019 r. w sprawie C-693/17 oraz wyroki Sądu Unii Europejskiej z 13.12.2018 r. w sprawie T-30/18 i z 13.06.2019 r. w sprawie T-74/18)

Rozstrzygając o naruszeniu Sąd związany jest domniemaniem ważności zarejestrowanych wzorów wspólnotowych wynikającym z art. 85 rozporządzenia, nie ma zatem potrzeby badania czy wzór jest nowy, cechuje się indywidualnym charakterem, a jego wygląd nie wynika wyłącznie z funkcji technicznej. (por. art. 25 rozporządzenia) Kwestia ta może być przedmiotem badania wyłącznie na zarzut obowiązany podniesiony w postępowaniu sądowym lub przed EUIPO. Nie wyklucza to jednak udzielenia właścicielowi zabezpieczenia roszczeń wynikających z naruszenia unieważnianego wzoru. Należy jednak pamiętać, że unieważnienie wywołuje skutek *ex tunc* (art. 87 w zw. z art. 26 rozporządzenia), udzielenie zabezpieczenia powinno być zatem oparte na przekonaniu Sądu, że przedstawiony materiał dowodowy nie uzasadnia twierdzenia, że wzór nie jest nowy, nie jest pozbawiony indywidualnego charakteru i wynika wyłącznie z funkcji technicznej.

W sprawach wzorów wspólnotowych sądy stosują przepisy rozporządzenia (art. 88 ust.1), a w kwestiach w nim nieuregulowanych ustawodawstwo krajowe, zarówno prawo materialne (ust.2.) jak i procesowe, odnoszące się do krajowego wzoru przemysłowego. Uznając, że pozwany naruszył lub że z jego strony istnieje groźba naruszenia praw do wzoru wspólnotowego sąd stosuje, jeśli nie stoją temu na przeszkodzie ważne powody, następujące środki:

- a. zakaz kontynuowania działań, które naruszają lub grożą naruszeniem wzoru,
- b. zajęcie podrobionych produktów;
- c. zajęcie materiałów i narzędzi wykorzystanych w przeważającej mierze do wytworzenia podrobionych produktów, jeżeli ich właściciel wiedział do jakich celów były użyte lub w danych okolicznościach było to oczywiste,
- d. wszelkie środki pozwalające na nałożenie innych sankcji, adekwatnych do okoliczności, przewidzianych przepisami prawa krajowego, w tym również prawa prywatnego międzynarodowego państwa członkowskiego, w którym naruszenie miało miejsce lub istnieje jego groźba. (art. 89 ust.1) Sąd podejmuje też niezbędne decyzje zapewniające przestrzeganie tych środków, zgodnie z prawem krajowym. (art. 89 ust. 2) Odnosi się to do przepisów art. 287 w zw. z art. 292 ustawy z 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej, zgodnie z którym:

- uprawniony, którego wzór przemysłowy został naruszony, lub osoba, której ustawa na to zezwala, może żądać od naruszającego wzór zaniechania naruszania, wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, a w razie zawinionego naruszenia również naprawienia wyrządzonej szkody (ust. 1),

- sąd, rozstrzygając o naruszeniu wzoru przemysłowego, może orzec, na wniosek uprawnionego, o podaniu do publicznej wiadomości części albo całości orzeczenia lub informacji o orzeczeniu, w sposób i w zakresie określonym przez sąd (ust. 2),

a także do art. 286 p.w.p., zgodnie z którym sąd, rozstrzygając o naruszeniu prawa, może orzec, na wniosek uprawnionego, o będących własnością naruszającego bezprawnie wytworzonych lub oznaczonych wytworach oraz środkach i materiałach, które zostały użyte do ich wytworzenia lub oznaczenia. W szczególności sąd może orzec o ich wycofaniu z obrotu, przyznaniu uprawnionemu na poczet zasądzonej na jego rzecz sumy pieniężnej albo zniszczeniu. Orzekając, sąd uwzględnia wagę naruszenia oraz interesy osób trzecich.

Zabezpieczenia roszczeń wynikających z naruszenia praw własności przemysłowej (w tym do wzorów wspólnotowych) i zasad uczciwej konkurencji udziela się na zasadach ogólnych. Art. 730 § 1 k.p.c. dopuszcza udzielenie zabezpieczenia w każdej sprawie cywilnej podlegającej rozpoznaniu przez sąd lub sąd polubowny, przed wszczęciem postępowania, jak i w jego toku (§ 2). Zgodnie z art. 730¹ k.p.c., wniosek powinien zawierać uprawdopodobnienie roszczenia oraz interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, który istnieje wtedy, gdy jego brak uniemożliwi albo poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi albo poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania. Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględnia interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należyłą ochronę prawną, a obowiązane nie obciążać ponad potrzebę.

Zabezpieczenie roszczeń pieniężnych może nastąpić m.in. przez zajęcie ruchomości - art. 747 pkt 1 k.p.c. Jeżeli jego przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne, sąd udziela zabezpieczenia w taki

sposób, jaki stosownie do okoliczności uzna za odpowiedni, nie wyłączając sposobów przewidzianych do zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w szczególności sąd może unormować prawa i obowiązki stron na czas trwania postępowania - art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sąd uznał przyszłe roszczenie za dostatecznie uprawdopodobnione:

H.K. jest uprawniony do wyłącznego korzystania na terytorium Unii Europejskiej z zarejestrowanego w EUIPO pod nr 1420251-0005 wzoru wspólnotowego przedstawiającego meble tapicerowane. Jego wygląd jest z pewnością w jakimś zakresie determinowany funkcją techniczną, jednak nie ogranicza ona całkowicie swobody projektowania tego rodzaju produktów. Funkcjonalność narożnika nie wymusza na projektancie przyjęcia tożsamego ze wzorem wspólnotowym kształtu, układu i proporcji elementów składowych oraz ich kontrastu kolorystycznego.

Obowiązany naśladuje ten wzór wytwarzając, oferując i wprowadzając do obrotu narożnik, który na zorientowanym użytkowniku, którym jest w tym przypadku osoba zainteresowana nabyciem mebli tapicerowanych i w związku z tym zapoznająca się z wzornictwem, przeglądająca oferty sklepów stacjonarnych i internetowych, nie wywołuje odmiennego ogólnego wrażenia niż wzór wspólnotowy. Ogólne wrażenie zorientowanego użytkownika determinuje w tym przypadku: układ elementów, kształt oparcia i zagłówek, przeszycia i kontrast kolorystyczny.

Używanie przez obowiązanego kolizyjnego wzoru przemysłowego narożnika uzasadnia uznanie, że M.F. narusza prawo H.K. do wzoru wspólnotowego nr 1420251-0005 w sposób określony w art. 10 rozporządzenia. Uprawnionemu służą zatem roszczenia o zastosowanie adekwatnych do działania obowiązanego sankcji zakazowych i o usunięcie skutków naruszenia, stosownie do przepisów art. 89 ust.1 rozporządzenia oraz art. 286 p.w.p. w zw. z art. 89 ust. 2 rozporządzenia.

Uprawniony należyście uprawdopodobnił swój interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia.

Aby nie wystąpiły niekorzystne dla H.K. skutki, konieczne jest niezwłoczne zapewnienie ochrony przysługującego mu prawa. Dopuszczenie do dalszego bezprawnego naruszania przez M.F. prawa do wzoru wspólnotowego naraża uprawnionego na stałe zwiększanie wymiaru wyrządzanych mu szkód.

Żądany sposób zabezpieczenia jest adekwatny do roszczenia z jakim w przyszłości uprawniony zamierza wystąpić na drogę sądową. Orzeczone środki tymczasowe zapewnią mu należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążą ponad potrzebę, może on bowiem oferować i wprowadzać do obrotu produkty, które nie naruszają praw wyłącznych osób trzecich. (art. 730¹ w zw. z art. 755 § 1 pkt 1 k.p.c.) Wniosek oddalony został w zakresie w jakim Sąd dokonał mieszczących się w granicach wyznaczonych w art. 321 k.p.c. zmian sformułowań w porównaniu ze zgłoszonymi żądaniami.

Stosownie do art. 733 k.p.c. Sąd wyznaczył uprawnionemu dwutygodniowy termin, w którym pismo wszczynające postępowanie powinno być wniesione pod rygorem upadku zabezpieczenia.